

"יערב נא שיחי עליך"

"יכוון לבינו כנגד ארץ ישראל"

מלכים א' ח' נחמ'

"ושבו אליך בכל לבכם ובכל נפשם בארץ אביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם, העיר אשר בחרת. והבית אשר בניתי לשמך".

ולך תתפלל קב"ל

ובמדרש: 'אמר רבי יוסי ב"ר חלפתא לרבי ישמעאל

בנו, אתה מבקש לראות את השכינה בעולם הזה, עסוק בתורה בארץ ישראל, כלומר כי בארץ ישראל הם פני השכינה ושם תקובל תפילתו מהרה".

שמי אורה / נבי יוסף זי קט"ו

"וכל אלו הדברים שאמרנו, בתפילת יחיד ותפילת צבור, בהיות ישראל על אדמתם. וכל שכן בירושלים וכל שכן בבית המקדש. אבל כשישראל בחוץ לארץ, כמה מערערים וכמה מקטרגים עומדים אצל תפילות הצבור, כל שכן אצל תפילת היחידים. שהרי כשישראל הם בחוץ לארץ הרי הם ברשות שרי האומות, ואין דרך לעלות תפילתם, שאין שערי שמים אלא בארץ ישראל. וכן הוא אומר ביעקב (בראשית כ"ז): 'מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים'. ואם כן בחוץ לארץ הכל סתום אצל השמים. ועוד, שאותן שרי האומות, אין מסייעים לישראל כלום. וכן הוא אומר (דניאל י, כא): 'ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם'. וכל שכן כי סמאל שר אדום, עומד ומקטרג תמיד על ישראל, ומערער עליהם לאבד זכויותיהם.

וכל המקטרגים על ישראל בארץ האומות, כולם עומדים בין הארץ ובין השמים, כדמיון כותל ומחיצה, להפסיק בין ישראל לאביהם שבשמים. והם הנקראים ענן המפסיק. ועל זה נאמר (איכה ג, מד) 'סכותה בענן לך מעבור תפילה... ואם כן מה יהיה על תפילות של ישראל בחוץ לארץ. דע, שהתפילות שהן בחוץ לארץ, אין להם דרך לעלות לפני השם יתברך, זולתי כשישראל משלחים אותם מחוץ לארץ נגד ירושלים, וכשמגיעות לירושלים, משם הם מסתלקות ועולות למעלה. (זהו שאמר דניאל כשהתפלל בגולה (דניאל ג, יא): 'וכוין פתיחן ליה בעליתה נגד ירושלים, וזמנין תלתה ביומא הוא בוך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה'. וכל זה אמר שלמה בפירוש כשנבנה בית המקדש, והיה מתפלל על ישראל ואמר (מלכים א ח, מו-מט): 'כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה. והשיבו אל לבם בארץ אשר גשבו שם ושבו והתחננו אליך וגו'. והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם וגו'.

ועתה דע וראה, איך גלה שלמה המלך ע"ה שאין תפילת חוצה לארץ עולה למעלה באותו המקום שמתפללים, עד שהיא עולה לארץ ישראל, ומשם לירושלים, ומשם לבית המקדש, ואז היא עולה למעלה. ולפיכך כל ישראל שהם בגלות, הם בסביבות ירושלים בארבע כנפות הארץ, וירושלים עומדת באמצע. ולפיכך, כל אותם שהם בגלות לצד מזרח, יתפללו לצד מערב נגד ירושלים. וכן אותם שהם בצפון, יהפכו פניהם לדרום. נמצאו כל ישראל שהם מתפללים בארץ גלותם, משלחים תפילותיהם לירושלים ולבית המקדש, ומשם התפילות עולות לפני השם יתברך.

